עשר בהמות שמפוזרות בשטח רעייה עד טז' מיל מצטרפות ומתחייבות במעשר בהמה שכתוב "**עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה**" ולמדו שכל זמן שיכול הצאן להימנות על ידי רועה אחד נחשב לעדר אחד ושיעור הראיה של רועה הוא 16 מיל. היה מרחק 32 מיל בין שתי קבוצות שבכל אחת ה' כבשים וישנה קבוצה באמצע שבה ה' כבשים נוספים לכו"ע מצטרפת לשני העדרים שבשני הצדדים וכולם חייבים במעשר, רב אמר שאם יש באחד מהצדדים רק 4 כבשים אינם מצטרפים ופטורים ממעשר ושמואל אמר שאפילו אם יש בהמה אחת באמצע היות ודרך הרועה ללכת ולאסוף את הבהמות נחשב כאילו הרועה באמצע ומצרף את ה' הבהמות משני צדדיו. רב פפא אמר שלדעת שמואל אפילו שני עדרים שבמרחק 32 מיל אחד מהשני ובאמצע נמצא בית הרועה או כליו מצטרפים, והסתפק ר' אשי אם כלב הרועה נמצא באמצע האם משום שיכול לקרוא לו ובא אינו מצרף או שהיות ולפעמים צריך הרועה לבוא למקום הכלב נחשב שהרועה באמצע ומצרף.

ר' מאיר אמר שנהר ה'ירדן' מפסיק בין עדר לעדר לעניין מעשר בהמה, ר' אמי הסביר שמדובר שאין גשר מעל הנהר אבל אם יש גשר אינו נחשב להפסק ולכאורה לשיטתו כל נהר שאין גשר מעליו צריך להיות הפסק, ר' חייא בר אבא הסביר בשם ר' יוחנן שהירדן נחשב להפסק גם אם יש גשר שכתוב "**והירדן יגבול אותו לפאת קדמה**", אבל שאר הגבולות שבין שבט לשבט אינם גבול לעניין מעשר בהמה שכתוב "**זאת תהיה לכם הארץ לגבולותיה סביב**" שכל גבול הארץ אחד הוא ביבשה אבל הירדן לא נכלל בפסוק זה. ר' יהודה בן בתירא למד מהפסוק "**כי אתם עוברים את הירדן ארצה כנען**" שהירדן אינו מארץ כנען, ורשב"י למד מהפסוק "**מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה**" שנסמכו המילים 'ירדן ירחו' ללמד ששניהם נחשבים לארץ כנען.

נהר 'ירדן' יוצא ממערת פמייס, ועובר בים של סיבכי (אגם החולה), ים של טבריה (כנרת), ים של סדום (ים המלח), וממשיך ונופל לים הגדול, אבל חלקו העליון אינו נקרא 'ירדן' לעניין מעשר בהמה אלא מבית יריחו ולמטה לכיוון ים המלח. ר' יוחנן אמר שנקרא שמו 'ירדן' משום שיורד מ'דן', ר' אבא אמר שכתוב "**ויקראו ללשם דן**" ואמר ר' יצחק ש'לשם' הוא פמייס. ר' כהנא אמר שמקורו של הירדן במערת פמייס ולכן הנודר שלא לשתות ממי מערת פמייס אסור בכל הירדן, ר' יצחק אמר שמקור הדם באדם הוא בכבד ולכן כבד של מת שנימוח מטמא באהל בשיעור רביעית.

רב אמר שהנודר שלא לשתות מים המגיעים מפרת אסור בשתיית מים מכל הנהרות, שנהר פרת הוא היוצא מעדן שכתוב "**ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים**" ותחתיו נמצאים חדקל פישון וגיחון, שהכתוב "**והנהר הרביעי הוא פרת**" הכוונה 'הוא פרת' שנאמר קודם לכן, ואף המעיינות במקומות גבוהים הם סילונים היוצאים מנהר פרת.

ר"מ אמר שנהר פרת שמו 'יובל' שכתוב "**ועל יובל ישלח שרשיו**" ונקרא 'פרת' משום שמימיו פרים ורבים מעצמם ללא גשם, וכן אמר שמואל שנהרות מתברכים ממקורם וגם בזמן ירידת הגשמים מותר לטבול בהם ולא חוששים שמא יש בהם רוב

מי גשמים שאינם מטהרים כשהם זוחלים, רב חלק ואמר שאם יש גשם בא"י מתרבה נהר פרת ואסור לטבול בו בזמן שרובו מי גשמים, אבוה דשמואל היה עושה מקווה לבנותיו בימי ניסן ולא טבלו בנהר פרת משום שסבר כדעת רב, ובימי תשרי שאין חשש של גשם והפשרת שלגים היה פורס מחצלות על קרקע הנהר שלא ידבק ברגליהם טיט וטבלו בנהר, שמואל עצמו סתר את דבריו ואמר שאין להתיר טבילה בזוחלים במימי נהר פרת אלא בימי תשרי ולא בימי ניסן.